

Тая менѣ, кога я си спіехъ,
Ми смолоса моя руса коса
Ми засмоли на овіе диреци.“ —
„Търгай, сестро, друга ќе пораститъ,
Защо мие оба загинахме.“
И сестра му яко сѣ разлюти,
Кало търгна отъ диреци коса,
На диреци перче останало.
Си дотърча въ шаренъ нейзинъ ковчегъ,
Си изваде триста лакти платно,
Преку дзиздѣ платно го префърли.
Сѣ зафати за бѣло-то платно,
Ми го търгатъ него'а-та сестра,
„Търгай, сестро, ако богъ помогитъ,
Ак' помогитъ да си откиниме,
Нейзѣ майка ќе ѣ расплачине.“
Богъ да биетъ Момчулица млада!
Си изваде ноже отъ пазу'а
И пресече триста лакти платно;
И си падна юнакъ затъ дво'и,
Снѣга му сѣ тога преврушила,
Рѣще, подзе, глава искършила.
Си достигна царе Костадине,
Па седна на свилени постели,
Ѣ говоритъ Момчулицѣ младѣ:
„Ой невесто, Момчулица млада!
Донеси ми Момчулова руба,
На Велигденъ коя облеквеше.“
Си отвори шарени ковчедзи,
Си изваде свила и кадифе,
Си изваде самура калпака.
Кога цар-отъ на глава го кла'атъ,
На рамена калпакъ му легнало;
На калпага триста драма злато.
„Уще Момчула що ми имаше!“
Му извади Момчуло'и скорни.
Кога цар-отъ скорни 'и видело,
Две-те подзе цар-отъ 'и пикнало
И обе-те подзе 'и созеде.
Тогай цар-отъ ми сѣ зачудило,